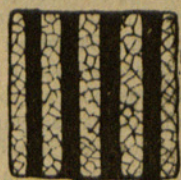
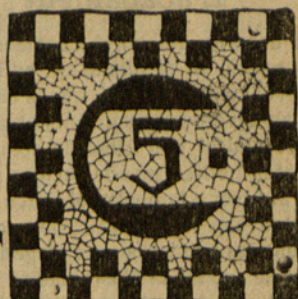

METRALLA

Surt el divendres

Essent nacionals, aquesta acció que en el nostre poble realisa la Unió, tenen el dret y'l dever de cooperarhi tots els catalans moguts per les aspiracions del Nacionalisme, qualsevulga que sia llur pensar y sentir en materies religioses, polítiqes y socials. (DECLARACIÓ DE LA VII ASSAMBLEA DE LA UNIO CATALANISTA).

Baix S. Pere, 2 bis, pral.

DELS TREBALLS PUBLICATS EN SERÁN ÚNICAMENT RESPONSABLES ELS SEUS AUTORS

La Festa Nacional Catalana. - Una altra denuncia

Festa Nacional Catalana

L'èxit qu'obtingué la Festa Nacional Catalana d'aquest any, celebrada en la Plassa de la Cascada del Parc, de Barcelona, fou sorprenent. No els càlculs dels més optimistes, no havien previst. Aquest any s'havia organitzat ab preparació més ràpida y més difícil que l'altre any, s'havia fet molt menys propaganda y aixís s'arribà al dia sense que'l calor de l'ambient hi semblés propici. Y no obstant això, la Festa fou gran y esplèndida fins a superar la del penúltim any passat.

Y es que les coses que son nades de l'ànima mateixa del poble y porten ab elles tota la seva afecció y tots els seus amors, no necessiten estímuls de cap mena, n'hi ha prou en que's recordin y al acte l'eco estrident del seu nom ressona ab prou potència y ab prou perllongació pera dexondir a tots els cors.

Tal era el ver significat de la nostra Festa. Allí no hi havia ningú mes que'l poble ni hi triomfava res mes que la seva ànima generosa que frisava ab anhels de Llibertat. No hi havia cap fi determinadament concret que fes anar als bons catalans a n'aquella solemnitat; no hi havia cap objecte precís que reclamés la seva assistència. Sols un amor pregón, un amor sincer y còral per la Patria, era lo que portava els entusiasmes cap aquell lloch hermós, bressol de gestes memorables per la nostra terra, memoria riallera d'un patrici qu'honrà a Catalunya y verger sublim qu'inspirà al millor dels nostres poetes el cant qu'havia de portar una corona més a la seva testa, quant aquesta restava freda dintre'l sepulcre...

La concurrència

Tot respirava goig y esperança. La gentada qu'innondà els jardins, fou una gamma preciosa de tot lo més escullit de la nostra societat. Y no vos penseu que al dir això, volguém referirnos als que per tenir diners y vestits, sembla que s'hagin guanyat aquest títol, sino als que ab llur sentiment, ab llur voluntat y ab llur intel·ligència, son els esforsats campions de la nostra causa. Els que estimen a Catalunya perquè es la llur patria y per res mes. Els que lluyten y treballen per un fi patriòtic y altruista. No els que's mouhen y s'exhibeixen pomposament per tot arreu, ab el fi de gronxarse ab les molles flexibles de la popularitat ó de presumir ab llureyes d'honor y distincions que no's mereixen y de les que molts cops Catalunya, lluny de rebren beneficis, no mes ne perreixen bebes y escarnis.

Per això veyguem en allí un gran estol que portaven a la Festa el galó honorable de la seva brusa, símbol del treball y de l'activitat, que son les característiques de la nostra rassa. Per això veyguem un nombre gran de dependents del comerç que hi portaven tot el foch de la seva joventut entusiasta. Per això veyguem unes quantes personalitats de les que sempre han posat el llur vater y la llur

intel·ligència al servey de la patria nostra, sense rebaixarse a sotmètre'l a un regateig indigne. Y per això hi veyguem també aquella xamosa florida de catalans del demà, que ab la seva veueta tendre venien portant els càntichs de la veritable esperança que com xerradissa d'auells s'escampava pel brançatje del arbre de la patria que tots veyem idealisat pel demunt de la gentada.

Les banderes

Les banderes qu'anaven arribant de diferents entitats nacionalistes de tot Catalunya, eren rebudes ab aplaudiments frenètics pels que havien sigut més matiners y acte seguit eren colocades entre las figures decoratives de la gran cascada, que com es natural presentava un cop de vista verament comprenedor.

La de METRALLA

Al arribar nosaltres forem rebuts amb les mateixes proves de companyerisme trobantnos tot seguit voltats d'una gran colla de companys de treball que'ns acompanyarèn tot el demati fetnos aixís un honor que sols podrèm correspondre fentnos la promesa de que la tasca que tenim comensada no la torserèm per res, per res.

Havia ja circulat la nova de la denuncia que havíem sofert y això feu sens dupte que's multipliquessin les mostres de simpatia, les ovacions que s'ens dirigien al mateix temps que'l desitg de veurer la nostra bandera qu'allavors inauguravem, ab un èxit pocas vegadas vist. ¡Oh! si, serèm ens deyam, serèm y els nostres cors glatiàn esperantsats y agrahits.

La de la Unió Catalanista

Al cap de poch compareixé un grupo de joves acompanyants de l'honorable Junta Permanent de la Unió Catalanista, que portaven una gran bandera plegada. Seguidament desenrotllaren el drap y al issarla un aplaudiment unànim y delirant que sortia de tots aquells indrets saludat ab ayre de triomf a la hermosa ensenya. Era la de l'Unió Catalanista.

Seguida per numerosos companys fon portada desseguida al lloch que hi havien les altres pero destinantse'l el de més honor.

La festa

Al cap de poch ja's podia dir que la Festa se trobava en el seu moment més gran. La multitud invadia per complert l'ample plassa y se feya poch menos qu'impossible el trànsit. No obstant,

com es molt natural tractantse de festes catalanes, no va ocórrer el més petit incident desagradable guardant tothom el respecte, la composura y els modos que son usuals en persones ben educades.

En tant l'animació creixia oferint en conjunt un espectacle superb al que l'esplendor del dia y la bellesa del lloch acabaven d'ajudarhi.

De prompte se feu el silenci. Era que'ls patufets de les escoles catalanes anaven a cantar l'Himne de la Festa. El mestre Millet se destacava enèrgicament, simpàticament pel demunt d'aquells hermosos infants y aquets ab una precisió que sols s'explica tenint en compte lo que es l'amor a la terra, entonaven les brillants estrofes d'en Matheu, portant una impresió delitosa a tots els cors.

El públich que'ls escoltava devotament coronà el seu treball ab una ovació delirant.

Després els orfeons y els chors entonaren també diferents pessets dels llurs repertoris, donant ab els acorts de les llurs modulacions l'única nota que mancava a n'aquell quadre de color y de vida: la de la música.

Les sardanes

Mentrestant els acorts ayrosos de la nostra

Aspecte de la cascada del park durant la Festa